

La reunió del consell del programa 'Man and Biosphere' de la Unesco ha concedit el reconeixement de reserva de la biosfera a les Terres de l'Ebre. És la segona que hi ha a tot Catalunya des-

prés de la del Montseny i una de les més grans de tot l'Estat espanyol. Una distinció que ha de beneficiar sectors com el turisme i l'agricultura.

Una reserva única

TERRES DE L'EBRE

V. Adell

Quasi 370.000 hectàrees (entre zona terrestre i marina), dos parcs naturals, el del Delta i el dels Ports; el riu Ebre, el Sénia, el Canaleta, la serralada del Montsià i la serra de Cardó-Boix; una gran varietat de flora i fauna, productes agroalimentaris de qualitat com l'arròs, els cítrics o el vi distingits amb segells de qualitat; dolços com els pastissos i les coques d'avellanes i cireres. I tot en quaranta-cinc municipis. Espais d'una bellesa singular i gent amb un tarannà ben particular.

És la reserva de la biosfera de les Terres de l'Ebre, l'Ebrebiosfera, la segona que té Catalunya i de les més grans de tot l'Estat espanyol. Dimarts, dia 28 de maig, a París, el Consell Internacional de Coordinació del Programa Home i Biosfera (MaB) de la Unesco va aprovar, en el segon intent, la candidatura ebrenga; aquesta vegada, sense set municipis de l'àrea nuclear d'Ascó (eliminats pels canvis de criteri de la Unesco, ja que, després de

Fukushima, va decidir excloure àrees nuclears).

Una notícia que a les Terres de l'Ebre ha estat rebuda amb entusiasme. "Una oportunitat per a les nostres comarques", "un revulsiu per potenciar els nostres actius", "un valor afegit per als productes agraris" o "un model de desenvolupament que té com a base la riquesa de l'Ebre" són algunes de les frases que han dit els representants institucionals després de conèixer-se la notícia.

Any de procés

Amb l'anunci de París, va culminar un procés que va començar l'any 2007, quan la Carta Europea de Turisme Sostenible al Delta de l'Ebre va fer revifar la possibilitat d'aixoplugar el delta de l'Ebre sota el paraguai de la Unesco tot declarant-lo reserva de la biosfera. A la mateixa conclusió van arribar els treballs del Code (Consorci de Serveis Agroambientals del Baix Ebre i el Montsià) durant la redacció de la Carta del Paisatge de les Terres de l'Ebre.

Una opció que ja s'havia posat da-

LA DADA

367.000 ha
converteixen la de l'Ebre en la reserva més gran de l'Estat

munt la taula 10 anys abans. Però no va ser fins a l'any 2009 que aquest projecte embrionari va convertir-se en un projecte de territori. Amb noms propis com Josep Aragones o Neus Miró com a tècnics o representants polítics com el llavors delegat del govern, el republicà Lluís Salvadó, o el director dels Serveis Territorials de Medi Ambient, Víctor Gimeno, el conjunt de les Terres de l'Ebre va decidir crear una comissió per redactar la memòria que posés en alça tots els valors naturals, patrimonials i culturals que les quatre comarques de l'Ebre tenen i que havien d'argumentar la reserva de la biosfera. Un projecte que ha tingut el recolzament d'una setantena d'institucions del territori.

Una memòria de prop de 400 pàgi-

nes que, a principis del 2012 -ja amb el govern de Convergència i Unió- es va fer arribar al comitè científic d'Home i Biosfera, de la

Unesco. Després dels fets de Fukushima, la presència de dos reactors nuclears a Ascó van tornar el projecte. Les recomanacions del

Dades clau

Què és el programa 'Home i biosfera' de la Unesco?

L'any 1970, la Unesco va engegar el programa MaB (Home i Biosfera) amb l'objectiu de conciliar un model de gestió integral dels recursos naturals fomentant l'assaig d'estratègies de desenvolupament sostenible. La gran pretensió del programa és la utilització de les reserves per a la conservació de la diversitat biològica, natural i cultural integrada en el plantejament existent, com a model en l'ordenació del territori per fomentar el desenvolupament econòmic i humà sostenible i com a suport logístic de projectes de reserva, observació permanent, educació i capacitat en relació a les qüestions locals.

Tres zones diferents segons el grau de conservació

Les reserves de la biosfera s'organitzen en tres zones interrelacionades. La zona nucli està sotmesa a activitats humanes d'investigació, seguiment, usos extractius, tradicions i pràctiques recreatives; la zona tampó o d'esmoreïment envolta la zona nucli, i la zona de transició és la més extensa i és on es localitzen i es desenvolupen activitats agrícoles i altres formes d'explotació econòmica socialment i ambientalment sostenibles.